

Andrzej Kempisty, Kazimierz Kuźma, Przemysław Wielowiejski

Łąki Radzymińskie, gm. Radzymin,
woj. warszawskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 19, 46-47

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko 2 położone jest w odległości ok. 300 m na północny zachód od stanowiska 3. Znajduje się ono po przeciwległej, prawej stronie ujścia Fontałówki i ciągnie na przestrzeni 330 m wzdłuż rzeki. 3 wykopy sondażowe o wym. 10 x 2 m założono na krawędzi i stoku dolny, stwierdzając obecność dosyć ubogiej warstwy kulturowej kultury trzcinieckiej.

Badania nie będą kontynuowane.

KOLONIA
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
neolit

KOPYDŁOWO, gm. Wilczyn
woj. konińskie
Stanowisko 8

patrz
neolit

KOWALEWKO, gm. Oborniki
woj. poznańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Ewa Rajkowska. Finansował WKZ w Poznaniu. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury młodszej z przełomu epoki brązu i żelaza.

Badania były kontynuacją prac prowadzonych w latach 1983 i 1984. Koncentrowały się w najbardziej zagrożonej, południowej części cmentarzyska. Przebadano obszar o powierzchni ok. 300 m² /łącznie 775 m²/ i wykopowano 55 grobów /łącznie 171 obiektów/. Groby zalegały na różnej głębokości od 20 do 70 cm i wszystkie ciałopalne, popielinkowe. Większość z nich posiadała obstawy lub bruki kamiennie. Kilkanaście obiektów nie posiadało żadnych obwarowań kamiennych.

Obiekty nie tworzyły określonego porządku, a ich asyguwane było stosunkowo gęste. W grobach odkryto znaczną ilość materiału ceramicznego i stosunkowo nieliczne przedmioty z brązu i żelaza. Naczynia były dość zróżnicowane. Wystąpiły w grobach formy wazowate, garnki, misy, kubki, dzbanki, czepaki, jak również inne formy ceramiczne. Do najciekawszych należy: grzechotka, miseczka na 4 nóżkach, trojczak itp.

Wśród zabytków metalowych na uwagę zasługują: aspik brązowy, fr. okuć brązowych.

Badania będą kontynuowane.

KRZEMIŃKI, gm. Bodzechów
woj. kieleckie
Rezerwat Archeologiczny

patrz
neolit

LISOWICE, gm. Prochowice
woj. legnickie

patrz
okres wpływów rzymskich

LUHLAŻ, gm. Wołów
woj. wrocławskie

patrz
wczesne średniowiecze

ŁĄKI RADZYMIŃSKIE, gm. Radzymin
woj. warszawskie
Stanowisko 7

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Andrzej Kempisty przy współudziale mgr. Kazimierza Kuźmy /autor sprawozdania/ i mgr. Przemysława Wielowiejskiego. Finansował Uniwersytet Warszawski. Trzeci sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej.

Badania były kontynuacją wykopalisk z lat 1982 i 1983. Wytoczono dwa nowe wykopy o łącznej powierzchni 115 m². Znalaziono 2, 330 fr. naczyń kultury trzcinieckiej. Zwracają uwagę dwa dość duże rozcieracze kamiennie, czop granitowy /odpad produkcyjny powstały przy wierceniu otworu w toporze/, odłupek z giętą silektery. Zabytki występowały w warstwie podglebia lub w wypełniakach odkrytych obiektów. W rowie VII natrafiono na obiekt, który można określić jako ziemiankę, oznaczony on został jako Chata 1. Jej strop wystąpił na głębokości ok. 30 cm od powierzchni ziemi, dno obiektu zlokalizowano na głębokości 120 cm. Chata ma zarys zbliżony do czworokąta, zorientowana jest po osi W-E, a jej odsłonięta powierzchnia użytkowa wynosi ok. 18 m² /część północna obiektu wchodzi w profil wykopu/. Natrafiono na pozostałości 5 słupów, z których 3 leżą na dłuższej przebiegającej przez środek chaty osi, stanowiąc prawdopodobnie

jej główne elementy konstrukcyjne. W wypełniku znaleziono liczne fragmenty ceramiki kultury trzcinieckiej, dwa paciorki gliniane cylindrycznego kształtu, gliniany przędlik, odłupek z gładzonej kamiennej siekiery, dwa fragmenty i dwa całe kamienne rozcieracze, płytę kamienną, jeden odłupek krzemienia, 3 duże zęby zwierzęce, drobne fragmenty kości, dwa okruchy kamienne i dwa okruchy przepalonego granitu. Na południowy zachód od zarysu ziemianki odkryto dwa położone blisko siebie zaciemnienia oznaczone w dokumentacji jako zaciemnienie 3 i 3a. Zaciemnienie 3 kształtu nieregularnego, postarzanego o rozpiętość ok. 3 m, dostarczyło ok. 20 fragmentów ceramiki oraz drobne fragmenty kości. Zaciemnienie 3a w planie kształtu kołistego /średn. 0,5 m/, w przekroju nieckowate, pozbawione było materiału zabytkowego, jedynie znaleziono nieliczne obłupane fragmenty kości.

Badania będą kontynuowane.

ŁĘG RECZYŃSKI, gm. Ręczno
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

patrz
paleolit i mezolit

LUSZCZÓW, gm. Uchante
woj. zamojskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii

Badania prowadził zespół pod kierownictwem dr. Andrzeja Kokowskiego. Finansowało BEMD w Zamościu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łuzyckiej z epoki brązu, osada wczesnośredniowieczna z IX-X w.

Badaniami objęto powierzchnię 62,75 m² po wschodniej i południowej stronie obległorocznych wykopów. Odkoniono łącznie 12 grobów kultury łuzyckiej i 3 obiekty wczesnośredniowieczne. Rysują się obecnie wyraźnie dwa skupiska grobów - północne z piętnastoma grobami i południowe z dziewięcioma.

Wśród grobów odkrytych w bieżącym sezonie dziesięć było popielnicowych i dwa jamowe. Pod dnami naczyń konsekwentnie występują grudy popioły, nad którymi znajdowały się pojedyncze przepalone kostki.

Wśród zarejestrowanych obiektów wczesnośredniowiecznych, jeden jest fragmentem jamy /ziemianki?/, a dwa pozostałe to ślady po paleniskach.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

LYKOWE, gm. Wierzchlas
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
paleolit i mezolit

MACIEJOWICE
woj. siedleckie
Stanowisko 2

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła dr Małgorzata Mogielnicka-Urban. Konsultował doc. dr hab. Jan Dąbrowski. Finansowało BEMD w Siedlcach. Czwarty sezon badań. Osada kultury łuzyckiej grupy mazowiecko-podlaskiej z IV-V okresu epoki brązu.

Przekopano 100 m², zakładając wykopy w partii wschodniej i południowej stanowiska. Pod różnej miąższości ziemią orną, zawierającą nieliczny materiał zabytkowy, zalega warstwa II, kulturowa, o różnym zabarwieniu w zależności od położenia w poszczególnych partiach osady. Występowały w niej stosunkowo liczne fragmenty ceramiki łuzyckiej, brytki popioły, węgle drzewne, krzemienie, kości zwierzęce i okruchy przepalonych kamieni. Miąższość jej waha się od 10 do 40 cm. We wschodniej partii na odcinku ok. 5 m znajdowała się pod nią warstwa III o podobnej miąższości i inwentarzu.

Odkryto 7 obiektów, wkopanych w warstwę II, występujących na głębokości 25-45 cm. Były to 4 dolne części jam, nieregularne w planie lub zbliżone do owalu, w przekroju nieckowate lub w przybliżeniu cylindryczne, o wymiarach 70 x 90-100 x 150 cm i miąższości 39-60 cm. Wypełnisko ich stanowił szary lub szarobrunatny piasek, a inwentarze fr. ceramiki, liczniejsze w obiekcie 15, w którym wystąpił także fragment żarna. Ślad po słupie, kołisty o średnicy 35 cm, w przekroju nieckowaty o miąższości 15 cm, zawierał drobne fr. ceramiki. Palenisko, wydłużone, o wymiarach 90 x 100 cm, półkoliste w przekroju, o miąższości 56 cm, składało się z dużego kamienia i 3 warstw mniejszych, częściowo przepalonych. Między nimi wystąpiła ciemna warstwa spalenizny z węglami drzewnymi i fragmentami ceramiki.